

„ZAČARANI KRALJEVIĆ“

U davno doba živio jedan kralj. Imao je kćeri i sve su bile ljepotice, ali najmlađa je bila tako lijepa da joj se i sunce divilo kad bi joj zasjalo u lice. Iza kraljevskog dvorca bila je tamna i gusta šuma, a u šumi ispod starog drveta bio je dubok zdenac.

Kada bi bilo jako vruće kraljevna bi odšetala u šumu i sjela na rub hladnog zdenca. Napila bi se malo svježje i hladne vode. Kada bi joj bilo dosadno igrala bi se sa svojom zlatnom kuglom, svojom najdražom igračkom. Bacala bi je u vis i dočekivala u ruke. Dogodilo se jednom, dok se tako igrala, da se kugla nije vratila u ručicu ispruženu uvis, nego je pala pokraj nje na zemlju i otkotrljala se ravno u vodu, u zdenac.

Kugla je nestala. Potonula. A zdenac dubok, ne vidiš mu dna. Brizne kraljevna u plač, suza za suzom joj ide iz oka. Odjednom joj netko vikne: „Što je tebi kraljevno da tako plačeš tužno?“. Kraljevna se okrene da vidi odakle dolazi taj glas, pa vidi žabu koja viri iz vode iz zdenca, debelu i ružnu.

„Ah, ti si to, staro bućkalo!“

„Evo plačem zbog zlatne kugle koja mi je upala u zdenac.“

„Nemoj se zbog toga žalostiti“ reče žaba: „Ja ću ti pomoći. Ali što ćeš mi dati ako ti pomognem i zlatnu kuglu izvadim?“

„Što hoćeš draga žabo. Možeš dobiti moje lijepe haljine, moje ogrlice i drago kamenje, pa i zlatnu krunu što je nosim. Sve ću ti dati, samo da mi vratiš moju zlatnu kuglu!“

„Neću ja tvoje haljine, ogrlice ni drago kamenje. A ni tvoja zlatna kruna mi ne treba. Nego... ako me zavoliš... da ti budem prijatelj u igri i zabavi, da sjedim pokraj tebe za stolom i jedem iz tvog zlatnog tanjura, pijem iz tvoje zlatne čaše i spavam u tvom krevetu. Ako mi to obećaš zaronit ću na dno zdenca i donijet ću ti tvoju zlatnu kuglu!“

„Hoću, obećajem“ – prihvati kraljevna. „Obećajem ti sve što hoćeš, samo mi vrati moju loptu!“

Kada je dobila obećanje, žaba zaroni u vodu i nakon časa, dva vrati se, a u ustima joj zlatna lopta. Kraljevna se silno razveselila, hitro zgrabila loptu i otrčala kući. „Čekaj! Ne mogu trčati tako brzo kao ti“ - zakrekeče žaba.

Sutradan, kad je kraljevna sjela za stol kako bi ručala s kraljem, začuje se kako vani nešto pljaska.

„Pljas, pljas“ penje se stubama, a onda kuca na vrata i zove: „Kraljevno najmlađa, vrata meni daj otvori!“ Kad je vidjela tko je pred vratima, ona ih brže - bolje zalupi.

„Tko je to tamo, drago dijete“ upita kralj.

„Neka gladna žabetina“ prošapće kraljevna.

„A što li ta žaba hoće od tebe?“

„Jučer mi je zlatna lopta pala u zdenac i žaba je skočila u vodu i vratila mi je. Zauzvrat sam joj obećala prijateljstvo.“

„Kćeri draga, moraš ispuniti svoje obećanje“, reče kralj.

Kraljevna nije bila sretna, ali je poslušala tatu, otvorila vrata i pustila žabu za stol da s njima ruča.

„Podigni me gore“ - reče žaba kraljevni.

„Primakni mi malo svoj tanjur da mogu podijeliti hranu s tobom.“

Žaba je bila sretna i slasno ručala, a kraljevnoj je ručak prisjeo.

Poslije nekog vremena žaba reče „Umorna sam. Pođimo spavati u tvoju postelju.,,

Kraljevna udari u suze, ali kralj joj reče „Prihvatila si njezinu pomoć, nije lijepo da se ovako ponašaš.,,

Princeza prihvati žabu s dva prsta, odnese je u svoju sobu i baci u kut. Ali kad je legla u postelju, žaba skoči na jastuk i reče „Ja hoću ovdje spavati!“

„Pusti me već jednom na miru, ti dosadna žabo“ poviče princeza i tresne žabom o zid. U tom trenu, kad je žaba snažno tresnula o pod, kraljevna se zabrine, posrami i ražalosti zbog svog ponašanja i krene se ispričavati žabi. „Žabo, žabice, jesi li dobro, otvori oči, nisam željela da ti se nešto dogodi. Probudi se, obećajem da ću te iskreno voljeti“ Žaba nije reagirala pa ju je tužna kraljevna poljubila.

Na njezino zaprepaštenje, žaba se pretvori u krasnog kraljevića!

On reče: „Nisam htio činiti zla dijela pa me zla vještica pretvorila u žabu, ali tvoje obećanje da ćeš me voljeti skinulo je s mene čaroliju!“

„E pa draga žabice, drago mi je da sam poslušala tatu. Obećanja se uistinu moraju održati“ – reče kraljevna.

Već sutradan cijeli je dvor znao da će se kraljevna i kraljević vjenčati. Zajedno su preselili u njegovo kraljevstvo i živjeli tamo još puno, puno godina...

IGRA PAMĆENJA

- Nacrtajte kartice s motivima iz priče „Začarani kraljević“ i pogađajte parove.

IZRADA ŠTAPNIH LUTKI ZA KAZALIŠTE SJENA

Ljubav prema scenskoj lutki potrebno je kod djeteta razvijati od najmlađih dana. Djeca kroz igru scenskom lutkom projiciraju vlastite osjećaje te neke svoje skrivene probleme jer uz pomoć lutke neposrednije od ostalih igračaka djeca mogu bolje izraziti osnovne vrste emocija. Dobrobiti dječje igre scenskom lutkom su i razvijanje verbalne i neverbalne komunikacije, kreativnosti, mašte i uživljanja u tuđe uloge ili situacije.

POTREBAN MATERIJAL:

- Drveni štapići
- Tvrdi papir
- Selotejp
- Škare
- Flomasteri

TIJEK AKTIVNOSTI:

- Na kartonu nacrtati likove iz priče, izrezati ih i selotejpom zalijepiti na štapiće.
- Pomoću platna i stolne lampe možete napraviti paravan i zajedno s djecom odglumiti predstavu inspiriranu pričom „Začarani kraljević“.

DVORAC OD KARTONA

POTREBAN MATERIJAL:

- Kartonske kutije
- Tuljci od papira
- Ljepilo, škare
- Kolaž
- Tvrda podloga
- Tempere, kist

TIJEK AKTIVNOSTI:

- Uzmite komad kartona koji će vam služiti kao temelj na kojem gradite svoj dvorac. Škaricama izrežite bazu koja može biti bilo kojeg oblika. Baza mora biti dovoljno čvrsta da na nju možemo zalijepiti ostatak dvorca.
- Tornjeve dvorca izradite pomoću tuljaka od papira.
- Ukasite dvorac temperama, flomasterima, trakicama...

- Uz dvorac djeca mogu izraditi i lutkice od tuljaka i materijala koji su vam dostupni kod kuće (vuna, perlice...).

